

N° 10.

Veikillisiä
Runon Päitä.

Jak. Juteini.

Wipurissa.

Cedermallerin Lesken ja Pojan Kirja-painosta,
vuonna 1844.

Imprimatur:

G. REIN.

Salomo ei suingan ollut
waršin wailla wiisautta,
koska taisi taiwahaista
tuota tunnolla rukoilla.

Uni uusi, walhe wanha,
itse hengen heimolaisten
tuulen tuomat, luulon luomat
näöt, nähdyt walwottaissa,
siihen asti owat aina
turhat toden tutkialle,
kuin ei kartu niiden kautta
pahaista jo paloitusta
eikä hyötyä hywälle.

Bailla mielä miehen päässä
työstä ombi tyhjä hyöty
samaten kuin sarwistansa
lehmän lypsö turha leikki.

Ensin wäärä wiekkahasti
omleanse ongimassa
ombi tyllä tyyry-seltä,
mutta, kerran kekšineenä
onnen, sitte siwotoina
waršin jäykkä warreldansa.

Töly, tyhjä ylhäisenä
on kuin tyhjä tornin nuppi

kiildävänä korkealla,
mutta mustana sisäldä.

Syndi ombi sydämessä
niin kuin formissa syhelmä,
joka kurja tutkuttaingin
vainan waituttaa peräldä.

Syistä ombi syndisellä
rapu raukan musta muoto,
mutta puku punertuupi
kadotuksen kattilasfa.

Konnan, paatuneen pahassa,
seljässä on oma tundo,
jota joskus pehmitellen
woipi woidella kepillä.

Otollinen ombi yksti
lahja tuotu tuomarille:
se on selwä tunnon lahja,
waan ei woista valmistettu
eikä waktesta walettu.

Rahan puutos raſittaapi,
waan ei järjen jännitöinä;
sillä mies on mielehensä
tyhjembäängin tytywäinen
tiedon wailisen tilassa.

Gipä ole oppinetta
tähdellistä täällä maalla;
jolla vielä joutawasti

ombi sitä oma luulo,
sillä on jo opin puutos,
tarve taidon asioissa.

Mailla järjen wälkeutta
mies ei tunne tuhmuntansa;
kuin päivän paisteheissa
wasta warjonsa näkepi.

Täydellinen ombi täällä
miehen oppi mielestänsä,
kuin ei voi sen waillisuutta
alla hattunsa hawaita.

Nuori ovat toiran korwat
maatesfakin mandereella,
waan ei tuhman oman tunnon
synnin nurmella nuhisten.

Pisto-puhe pilkallansa
ombi ihmistä lujempi,
itse tosi toifinansa
korwa-puustia kowempi.

Peto kanda karmoiansa
ulos käsin käännettyinä,
mutta juonet julman miehen
ovat salatut sisällä.

Kurja, kuin on ratsastaisa
heitettynä hewoiselle
walda suuri suitsitoina,
kurjempi, kuin miehen mieltä
ombi orjana himonsa.

Irstaisuutta, ilkeyttä
kuningin peittämän pitäisi,
niin kuin kissa kiirehasti
saastaisuudensa salaapi.

Kortit ovat konnan koutut,
onnen onget vaaralliset,
wierät rahan wierahalle,
tuovat tyhjynden tykömme.

Kyllä konna kortin lyöjä,
petollinen pelisfänsä,
walmis myös on warakahaksi.

Olpeys on yldyneenä
täällä niin kuin tyhjä tähtä
suotta suoran oljen päässä
kohoilewa korkealle.

Jotakin on joutumalla,
ahkeralla aina saando,
mutta tyhjyys työttömällä,
welka tyhjyyttä vähembi.

Hymä onnen hewoisella
ombi ainakin ajella,
mutta pian pudottaapi
ratsastajan rauniohon.

Tunnota on tuhmundesä
pesä juonilla pahoilla
niin kuin pedon penikoilla
kondu korwessa sywässä.

Kyllä kullan ymbäriellä
tawatahan tanssioita
hämytätin häärimässä,
niin kuin nähdään tärpäisiä
kupin reunoilla riivissä.
Israelin isot lapset,
koko joukot korweessansa
muistuttawat tätä muille
kautta kulda-wasikkansa,
jonga Moses moittawainen
poltti tiukussa poroksi.

Kostas tahdot koetella
keinoakin kerjäläisen,
pane paino wetäjälle,
istu itse kuorman päälle,
ruoki ruoskalla hewoista.

Rauhea on katseldawa
hepo ruoskan rupulissa,
josta vielä viimeiseldä
tarttuma on tunnon tauti
ruoskialle rupuliksi.

Ohkä miehen meikäläisen
arwo lullaan alhaiseksi,
kuitengin hän kuolduansa
elämähän ennättääpi
suuri-sukuisen edellä,
kosta soiwat kuollin-kellot
wähän warhemmin hänelle.

Häviä on koko häily,
jot' ei juostengan jätellä,
waan se ombi niin kuin warjo
aina siirtyvän siivulla.

Röyhhyys ombi kuiva hiekka,
jossa onnen pieni pyörä
käypi hiljaa ja hitaasti.

Simo ombi hiton hiili:
tulifena turmelempi,
saastuttaapi sammuneena.

Wasta konnan oma waiwa
weden silmästä wetääpi;
wesi wuotaa puungin päästä,
kuin on tuoreena tulessa.

Tuuli tulen sammuttaapi
pian pienessä päreesä,
halu halpa hassun luona
järjen hellän jähdyttääpi.

Pettäjä jo peloittaaapi,
waras waikuttaa wahingon,
lurjus suurin lurjuksista
ombi wasta walapatto.

'Siweys on side oiwa,
wanne wahwa ystämyyden,
joka ei nyt, wyötä wailla,
kestä kelmien välillä.

Waiikka pappi pahan hengen
tarkoittaaapi tusteheessa,
kuitengin se kurja wieras
monen tunnon turmelempi,
tiensä tsetääpi takaisin.

